

SEVĞİ ÜZERİNE BİR SÖYLEŞİ...

EMO ANKARA ŞUBESİ 10. DÖNEM YÖNETİM KURULU BAŞKANI ŞABAN FILİZ İLE 30. YIL ETKİNLİKLERİ KOMİSYONU ADINA ALI YİĞİT GÖRÜŞTÜ.

Öncelikle hoş geldiniz. Bir klasik soruyla başlayalım. Şaban Filiz kimdir, bize kendinizi tanıtır mısınız.

1952 yılında Kırşehir ili Kaman ilçesi Ömerhacılı Köyü'nde doğdum. İlkokul dörde kadar Kaman ilçesinde okudum, ilkokul son sınıfı Ankara'da okudum. Sonraki tüm eğitim ve çalışma hayatımın büyük bölümü Ankara'da geçti.

Mezuniyet hangi okuldan?

Ankara Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi, 1976 yılı. İlk memuriyetim Etibank'ta. Okurken çalışıyordum. Mühendis olduktan sonra, bekâr ve askerlik öncesi bir dönemim olduğu düşüncesiyle, ülkemin doğusunu bir tanıyayım diye tayin istedim. PTT Diyarbakır Bölge Başmüdürlüğü'nde çalıştım. Daha sonra orayı beğenmedim, DSİ 10. Bölge Müdürlüğü'nde çalıştım. Fakat askerlik için erken karar alınınca, askerlik nedeniyle ayrıldım, askere gittim. Ankara Mamak Muhabere Telsiz Tabur'da ve daha sonra 14 ay İstanbul Hava Harp Okulu Komutanlığı emrinde asistan asteğmen

Elektrik-Elektronik Mühendisi Ali YİĞİT
EMO Ankara Şubesi 30. Yıl Etkinlikleri Komisyonu Üyesi
ali.yigit@emo.org.tr

KANIMIZA GİRENLER OLDU. 1990 YILINDA YAPILAN ŞUBE SEÇİMLERİNDE ADAY OLDUM VE DEMOKRAT MÜHENDİSLER OLARAK SİZİNLE BİRLİKTE O SÜRECİ YAŞADIK. BAŞARILI BİR SÜREÇTİ. ORADA TANIDIK, BİRBİRİMİZİ SEVDİK. BEN, BUĞÜN BU SÖYLEŞİYİ ŞÖYLE BİR ZEMİNE OTURTMAK İSTİYORUM: SEVĞİ ÜZERİNE. "SEVĞİ ÜZERİNE BİR SÖYLEŞİ" DE OLABİLİR İSMİ.

olarak görev yaptım. Orada, Elektronik Laboratuvarında deneylere katıldım. Elektronik ve telsizler dersi öğretim görevlilerinin asistanlığını yaptım. Askerlikten sonra, askerde çok sevdiğim bir arkadaşımın önerisiyle Devlet Demiryolları'nda göreve başladım.

Meslektaş mı tavsiye eden?

Yok. TMMOB'de de görev alan Ekrem POYRAZ arkadaşımız.

Fizik Mühendisi'ydi kendisi değil mi? Uzunca zaman da hem Fizik Mühendisleri Odası'nda hem de TMMOB'de yöneticilik yaptınız.

Evet. Ama benim tayinim başka bir yere çıktı. Behiçbey'de görevlendirildim. O, Ankara'da

Gar'ın yanındaki binada kaldı. Sonra ben TEK'e geçmek istedim. Demiryolları benim TEK'e naklen tayinime onay vermedi. Ben de istifa ettim. TEK'te açıktan tayinle başlamak zorunda kaldım. Daha sonra hizmetlerimi birleştirdim ve TEK'ten de uzun süreli bir çalışmadan sonra 2003 yılında, 32 yıl 4 ay hizmetten sonra emekli oldum. TEK'e girdiğim yer 1. Bölge Müdürlüğü'ydü. Daha sonra belediyelerle birleştik, çeşitli isimler aldık. İç Anadolu Müessesesi, Başkent Elektrik, Ankara Elektrik, bir yığın isimlerden sonra Başkent Elektrik A.Ş.'den emekli oldum.

Şu anda mesleğe devam ediyor musunuz?

Tabii, bir boş dönem oldu, kendi özgürlüğümü yaşayayım dedim. Daha sonra, sizlerin de tanıdığı gibi, Mustafa AYDURAN beyin yanında bir süre çalıştım. İyi yerdi, iyi çalışmalarımız da oldu; ama tam gün mesaiye adapte olamadım bir boşluktan sonra, ayrıldım, yapı denetim işine geçtim. 15-16-17 Ekim 2007 Pazartesi, Salı, Çarşamba günü yapılan yapı denetim eğitimlerine katıldım. Zaten yapı denetimden de büyük endişelerim vardı. Şimdi iyice endişelendim ve büyük olasılıkla yılsonuna kadar ayrılacağım. Yine bir kendimi dinlenmeye alacağım. Yapı denetimde yeni yönetmelik ile bazı gelişmeler olmasını,

sistemin biraz oturmasını bekleyeceğim. Daha sonraki süreçte, diyelim ki altı ay, bir yıl sonra yeniden yapı denetimine girersem, işimin mutlaka ve mutlaka Ankara'da olmasına özen göstereceğim.

Askerlik dışında, aradaki küçük kesintileri saymazsak, hep mesleğin içinde kalmışsınız; yani toplam bir sene bile boşta kalmamışsınız, değil mi?

Evet.

Biraz geriye dönerek devam edelim söyleşimize. Herkese sorduğumuz klasik bir soru var; Odayla ilişki nasıl başladı?

Her yerde olduğu gibi, okulda da insanların bir çevresi oluyor tabii. Çevredeki arkadaşlardan Odayla ilgilenenler oluyordu tabii.

Yani senin de kanına girenler oldu.

Kanımıza girenler oldu. 1990 yılında yapılan Şube seçimlerinde aday oldum ve DEMOKRAT MÜHENDİSLER olarak sizinle birlikte o süreci yaşadık. Başarılı bir süreçti. Orada tanıdık, birbirimizi sevdik. Ben, bugün bu söyleşiyi şöyle bir zemine oturtmak istiyorum: Sevgi üzerine. "Sevgi üzerine bir söyleşi" de olabilir ismi. Birlikte yaşadık işte, hiç beklemediğiniz bir olumsuzluk olabiliyor, her şey olabiliyor; yani ülkemizin altyapısı bozuk,

yasaları bozuk, yığınla olumsuzluk var. Eksikliklerimiz var, Oda'da eksikliklerimiz var,

BENİM İÇİN, Ali Yiğit iyi bir İNSANDIR, SEVERİM. GÖRÜŞÜ FARKLI OLABİLİR, TABİİ Kİ OLACAK. BU, DEMOKRASİNİN GÜZELLİĞİ, GEREĞİ, RENGİ. RENKLER OLACAK, SİYAH-BEYAZ BİR HAYAT OLAMAZ. BEN ALI YİĞİT'i SEVİYORSAM, O DA BENİ SEVMELİ. SEVGİ KARŞILIKLI OLMALI. ÜLKEMİZİ SEVMELİYİZ, MESLEĞİMİZİ SEVMELİYİZ. TMMOB'yi bir büyük aile gibi algılasak; TMMOB'yi sevmeliyiz, ŞUBELER ODALARINI SEVMELİ, ODALAR ŞUBELERİNİ DAHA ÇOK SEVMELİ.

Şube'de eksikliklerimiz var. Bunlar tabii kurumsallaşma süreci içerisinde azaldı, azaldı, azaldı. Böyle bir süreç de yaşıyoruz. Ama insanların birbirine "Benden değil" filan gibi mantıkları da oluyor. Ben, o mantığın içerisinde mümkün mertebe yer almak istemedim. Benim için, Ali YİĞİT iyi bir insandır, severim. Görüşü farklı olabilir, tabii ki olacak. Bu, demokrasinin güzelliği, gereği, rengi. Renkler olacak, siyah-beyaz bir hayat olamaz. Ben Ali YİĞİT'i seviyorsam, o da beni sevmeli. Sevgi karşılıklı olmalı. Ülkemizi sevmeliyiz, mesleğimizi sevmeliyiz.

TMMOB'yi bir büyük aile gibi algılasak; TMMOB'yi sevmeliyiz, şubeler odalarını sevmeli, odalar şubelerini daha çok sevmeli. Bu konuda bizim güzel atasözlerimiz vardır.

Yani Odada her zaman yönetimlerde birtakım çekişmeler vesaireler olmuştur; ama bizim beraber yönetimde olduğumuz dönem bu türden çatışmaların en az olduğu, hatta hiç olmadığı bir dönemdi. Sizinle çalışmak güzeldi başkan.

Evet. Benim için de iyi bir çalışma dönemi idi.

Son derece uyumlu bir çalışma olmuştur. Bir de çok özveriye dayalı bir süreçti. Para yoktu, personel yoktu.

Evet, evet.

İşlerin sürekli olarak nöbetleşe gelip yapıldığı bir dönem vardı. Sizin de epey bir özveriniz oldu.

Kamudaki işimi çok aksattım, çok koşturdum. Tabii, çalışan insanlardık. İşyerlerinden kaçma işini nöbetleşe yapıyorduk. Bir de tabii Çorum'a sürgün edilme sürecim oldu. Bu durum oda işlerini olumsuz etkiledi. "Bu söyleşide neleri anlatabayım?" diye düşünürken, mesela, "Sevgi konusunu işleyeyim" dedim. Sevgiyle ilgili şöyle bir şey anlatabayım diye düşündüm. Tekrar oda işlerine dönecek olursak zorlukları aşmak için formüller aradık. Topraklama ölçümlerine başladık, Büyükşehir Belediyesi'ne reklam panosu projesi yaptık; Şubenin gelirleri yavaş yavaş artmaya başlayınca, Şubemize de bir müdür atamamız gerektiğine karar verdik. Hatırlıyorsunuz, ODTÜ son sınıf öğrencilerine bir kokteyl vermiştik. Şubemize müdür olarak Selim Eskiizmirliler diye bir arkadaş da geldi. Bir-iki arkadaş müracaat etmişti, Yönetim Kurulu olarak uygun görmemiştik şartları itibarıyla. Baktım, pırl pırl bir arkadaş. Tamam, uygunsa uygun. O

arkadaşın gözündeki pırlıtyı unutmuyorum. Bu, sevgiden geliyor. Çünkü hakikaten kısa bir süreçte birbirimizi sevdik.

Selim şimdi Fransa'da, öğretim üyesi oldu üniversitede.

Selim bey "Haftada üç gün, öğleden sonraları üniversitede derslerim var; burada çalışmalarım biraz part-time gibi olacak" demişti. "Önemli değil, biz tam ücret öderiz; sen yeter ki çalış" dedik. Epey katkısı oldu arkadaşımızın, değil mi? Gençlere yöneldik, EMO-Genç'in temelleri atıldı. Öyle değil mi Ali Bey?

İlk defa o zaman Öğrenci Komisyonu oluşturuldu ve daha sonra da bugünkü kurumsal yapıya doğru gidiş oldu. Aslında bizim dönemin özelliklerinden birisi de, bir kesintiye uğramış sürecin yeniden başlatılmasıydı, yokluklardan kendi kendine yeten bir Şube'ye geçiş süreciydi, bugün baktığımızda da örgütün herhalde olanakları vesaireleri açısından da İstanbul'a yaklaşmış ve hatta geçmek üzere olan bir Şubeyle karşı karşıyayız.

Bu durumdan çok mutlu oluyorum. O günleri hatırlıyorum. Siz de tabii zaman zaman filmi geriye sarıyorsunuzdur.

Neydi bizim çalışan çocuğun adı? Böbrek hastasıydı. O da epey fedakârlık gösterdi.

İlimdar Yiğen isimli bir gençti. Çok dürüst, temiz bir gençti.

Daha sonra Fatma Hanım'ı almıştık, muhasebeci arkadaşı. Onu da siz mi tavsiye etmişsiniz?

Yok, ben tavsiye etmemiştim. Biliyorsunuz, bizim dönemimizde bir de aidatlar için yerinde tahsil olayını

programladık. O, epey bir ses getirmişti, biraz da para toplamıştık.

Makbuzla dolaşırdı arkadaşlar işyerlerini. Hem ilişki oluyordu, hem de bir katkı sağlanıyordu. Oda işlerine bulaşanlar genellikle çok uzak kalamıyorlar. Ama siz, yönetimden sonra çok da aktif olarak katılmadınız. Birkaç kez belli kurullarda yer aldınız; ama onun dışında çok aktif olarak katılmıyorsunuz. Bu, özel bir tercih mi, yoksa başka nedenleri mi var?

Başka nedenleri yok. İki yıl çalıştık, seçim süreci geldi, ben aday olmayacağımı ilan ettim biliyorsun. Herkes rahat olsun diye, yani önümüzü görelim diye. Ben aday değilim dedim ve hatırlıyorsan ilk ön seçim o dönem yapılmıştı. Ön seçim Yönetmeliği'nin taslağının hazırlık çalışmalarına başladım. Birlikte konuşarak hazırladık 3-4 sayfa, daha sonra kurullarda görüşülecekti. Biliyorsunuz, sizler yönetim tartışmalarının içinde kaldınız ben de seçimlere yoğunlaştım. Oda Başkanımız Sayın Teoman Alptürk, son günlere yakın bir toplantı yaptık. Herkese soruyor Teoman Bey,

"Seçimi nasıl yapacağız? Tekrar Meslekte Birliğe gidecek mi?" filan diye soruyor, herkes görüşünü söylüyor. Bana sorduğunda şöyle bir tahminde bulundum "En az 200 oyla alırsız Başkan" dedim. 230 oy farkla seçimi almıştık. Sonrası da malum. Hep aynı devam etti. Şube artık kurumsallaştı. Sevgi temelinde biraz yakınlaşmalarımız oldu. Sevgimiz eksilmediği sürece, bundan sonra buralar kaybedilmez. Ama sevelim birbirimizi.

Ön Seçim süreci de zaten o rekabetin Genel Kurul'a taşınmadan önce çözülmesi anlamına geldi.

Tabii.

Aslında iyi de oldu.

"Niçin ara verdiniz?" demiştiniz. Ondan sonra bir dönem ara verdim. Daha sonra yine aday oldum. Oda Onur Kurulu'nda iki yıl görev aldım. O dönem denince aklıma sevgili Nadir Kibar geliyor. O dönemde kaybetmiştik. Bu arada beraber çalıştığımız ve bu süreçte yitirdiğimiz; Cihan Kayıket'i, Serhat Özyar'ı, Nadir Kibar'ı ve Adana'daki dört arkadaşımızı da saygıyla anmadan edemeyeceğim. Düşünürken, o süreç aklıma geldi.

O kadar fazla arkadaşımızı bu süreçte yitirdik ki. Hastalık nedeniyle ölenleri insan biraz makul karşılıyorsa ancak kazada yitirdiğimiz Adanalı 4 arkadaşımız ile kötü bir cinayete kurban giden Hasan BALIKÇI arkadaşımıza üzülmemek elde değil.

Hepsini bir kez daha saygıyla anıyorum. Onur Kurulu'nda Nadir KİBAR ile iki yıl birlikte çalıştık. Onun için aklıma gelmişti zaten. Daha sonra EMO Merkez Yönetim Kurulu'nda Yazman Üye olarak görev aldım, Teoman ALPTÜRK'ün başkanlığında.

1994-96 dönemiymi

sanırım. Ben o zaman EMO Ankara Şubesi Başkanı'ydım.

Evet. Orada görev aldım. Ancak EMO'da mali sıkıntı içindeydik. Oda Saymanı sayın Turan Pazarlı'nın tüm gayretlerine rağmen TMMOB Mali İşler Yönetmeliği'ne bazı şubelerimiz tam olarak uymuyorlardı. Merkezde personel maaşı ödenemezken bazı şubelerin kasa ve banka hesaplarında yüklü miktarda para vardı. Bunu ben kurumsallaşma eksikliği olarak görüyordum ve üzülüyordum. Bu nedenle de görev sürem tamamlanmadan EMO Yazman Üyeliği'nden istifa ederek ayrıldım.

Bugün hem şubelerde hem de merkezde mali sorunlar çözüldü ve geçmişe göre daha kurumsal ilişkiler var. En azından para tartışılmıyor. Biraz güncelle dönelim isterseniz. EMO Ankara Şubesi'nin çalışmalarını nasıl buluyorsunuz?

Bizim görev yaptığımız 1990-1992 yılları ile mukayese bile edilemez. "Neden, EMO ne yaptı ki? Şube ne yaptı ki?" gibi söylemlerde bulunan meslektaşlarımız ve şube üyeleri bulunmasına rağmen bu genç neslin çalışmalarını

"NEDEN EMO NE YAPTI KI? ŞUBE NE YAPTI KI?" GİBİ SÖYLEMLERDE BULUNAN MESLEKTAŞLARIMIZ VE ŞUBE ÜYELERİ BULUNMASINA RAĞMEN BU GENÇ NESLIN ÇALIŞMALARINI BAŞARILI BULUYORUM. SMM ÜYESİ BAZI ARKADAŞLARIMIN DA AYNI GÖRÜŞLERİ PAYLAŞTIKLARINI BİLİYORUM. EMO YAZMAN ÜYESİ İKEN UĞRAŞILARIMIZA RAĞMEN İNTERNET KONUSUNDA GERİ KALMIŞTIK. ŞİMDİKİ GELİNE NOKTA ÇOK FARKLI. BU YETERLİ Mİ? ASLA YETERLİ DEĞİL. DAHA İYİ OLMAK İÇİN EMO VE ŞUBELERİN, ÖZELİKLE ANKARA ŞUBESİ'NİN BÜYÜK GAYRETLER İÇERİSİNDE OLDUĞUNU DA GÖRÜYÖR VE SEVİNİYÖRUM.

başarılı buluyorum. SMM üyesi bazı arkadaşlarımızın da aynı görüşleri paylaştıklarını biliyorum. EMO yazman üyesi iken uğraşmalarımıza rağmen internet konusunda geri kalmıştık. Şimdiki gelinen nokta çok farklı. Bu yeterli mi? Asla yeterli değil. Daha iyi olmak için EMO ve Şubelerin, özellikle Ankara Şubesi'nin büyük gayretler içerisinde olduğunu da görüyorum ve seviniyorum.

**Son olarak
Ekleyeceklerinizi de alıyor
ve söyleşiye son veriyorum.**

Sizin aracılığınız ile Şube çalışanlarına başarılar diliyorum ve son bir konuya değinmek istiyorum. Katıldığım Yapı Denetçisi Kursu öğretim görevlilerinin Türkçe'ye önem verdiklerini gördüm. Çok sayıda Farsça, Arapça ve İngilizce kelimelerin istilasındaki Türkçemizi korumak için Şubemize bir görev düşüyorsa yapmalıyız diye düşünüyorum.

Tabii ki dilini koruyamayanlar zaten asimile oluyor. Kültür emperyalizmi de böyle bir şey zaten.

Her yıl Ocak ayında çıkan Şube bültenlerinde bir önceki yıla ait Türk Dil Kurumu tarafından üretilmiş Türkçe kelimelerin yer almasının uygun olacağını düşünüyorum. Söyleşiye son verirken bana bu fırsatı verdiğiniz için teşekkür ediyor, sağlıklı ve sevgi dolu günler diliyorum.

Biz de size teşekkür ediyoruz ve bundan sonraki yaşantınızda başarılar diliyorum ve sizleri geçmişte olduğu gibi hep yanımızda görmek istiyoruz.

